Dosar nr. 5r-2314/2024
4-24071930-12-5r-02072024

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

10 martie 2025 **mun. *****

Judecătoria ***** (sediul *****)
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător Ion Dadu
Grefier Alexandra Darii

examinând în ședință judiciară publică, recursul (contestația) declarat de Țapeș Artur, născut la *****, IDNP *****, înaintat împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatărilor personale a agentului constatator seria/nr. **********din *****, emisă de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, Cepurenco Valentin, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t:

La *****, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, Cepurenco Valentin, a emis decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatărilor personale a agentului constatator seria/nr. **********, prin care Țapeș Artur, a fost recunoscut vinovat în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 750 (șapte sute cincizeci) lei și 5 puncte penalizare.

Potrivit deciziei enunțate, în sarcina cet. Cepurenco Valentin, s-a reținut că, la *****, ora 14:40 fiind în mun. *****, str. Calea Orheiului 49, conducând automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, nu cedat trecerea legală pietonului ce se deplasa pe trecerea de pietoni, astfel neglijând prevederile pct. 11 lit. f) a Regulamentului Circulației Rutiere.

La data de 24.06.2024, Țapeș Artur, nefiind de acord cu decizia adoptată în privința sa, a depus recurs/contestație/ prin care solicită anularea deciziei seria/nr. **********din *****.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal întocmit pe motiv că, de către agentul constatator nu i-a fost prezentată vreo probă ce ar confirma încălcarea admisă și la întocmirea procesului verbal au fost admise mai multe încălcări.

Făptuitorul Țapeș Artur, cît și agentul constatator Cepurenco Valentin privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, ceea ce se atestă prin avizele de recepție, nu s-au prezentat la ședința de judecată. Prin urmare, odată ce în

cauză, procedura citării legale a fost executată, făcând trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravenţional, s-a dispus ca examinarea cauzei să aibă loc în absența contravenientului și agentului constatator, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

Studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului de 15 zile prevăzut la art. 451³ alin. (1) din Codul contravenţional şi, respectiv, urmează a fi respins ca fiind tardiv, din următoarele considerente.

Deci, sub aspectul naturii juridice, termenul de contestare este un termen procedural, legal și imperativ, astfel încât nerespectarea sa atrage decăderea din exercițiul dreptului procesual de a ataca procesul – verbal cu privire la contravenție.

Potrivit art. 374 alin. (3) din Codul contravențional, procesul contravenţional se desfășoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute deprezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În acest context, instanța notează că, pentru a depune o contestație, persoana este obligată să respecte anumite condiții cumulative legate de fond și de formă, inclusiv înpartea ce ține de termenul înaintării contestației, or, dreptul de acces la justiție nu poate fi un drept absolut, ci unul care poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, atât timp cât acestea sunt rezonabile şi proporționale cu scopul urmărit.

Conform art. 451³ alin. (1)-(2) din Codul contravențional, Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale. Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori.

Dat fiind că termenul legal de declarare a recursului este prevăzut prin normă imperativă, rezultă că, sub aspectul exercitării dreptului de contestare a deciziei emise asupra cauzei contravenționale, titularul poate să promoveze această cale ordinară de atac numai în interiorul intervalului de timp stabilit de lege. Altfel spus, neexercitarea contestației în acest interval de timp din motive neîntemeiate duce la respingerea acesteia ca fiind tardivă.

Sancțiunea decăderii din motivul expirării termenului de contestare, nu intervine automat, ci trebuie constatată de instanţă. Legea prevede repunerea în termen a contestației – un mijloc procesual prin care poate fi eliminat principiul tardivității exercitării contestației, în cazul în care titularul contestației invocă motive întemeiate privind întârzierea declarării dezacordului cu procesul–verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare.

La caz, instanța de judecată menționează că, la data de *****, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, Cepurenco Valentin, a emis decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatărilor personale a agentului constatator seria/nr. ********** prin care Țapeș Artur, a fost recunoscut vinovat în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 750 (șapte sute cincizeci) lei și 5 puncte penalizare.

În context, instanța reține că, la 24.06.2024, Țapeș Artur, a depus recurs /contestație/ în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică, solicitând anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator seria/nr. **********din *****.

Pe această dimensiune, instanța notează că pentru a depune un recurs/contestație, persoana este obligată să respecte anumite condiții cumulative legate de fond și de formă, inclusiv în partea ce ține de termenul înaintării contestației, or, dreptul de acces la justiție nu poate fi un drept absolut, ci unul care poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, atât timp cât acestea sunt rezonabile şi proporționale cu scopul urmărit.

Reieșind din textul deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că, decizia a fost emisă în prezența făptuitorului Țapeș Artur și aceasta cunoștea cu certitudine despre emiterea deciziei de sancționare.

Astfel, în speță, instanța constată că, recurentul Țapeș Artur, dispunea de dreptul de a ataca decizia emisă asupra cauzei contravenționale din data aplicării sancţiunii, fiind prezent la întocmirea acesteia – 06 iunie 2024, iar termenul limită de depunere a contestației este 21 iunie 2024 inclusiv, însă recursul a fost înaintat de către Țapeș Artur la 24 iunie 2024.

Or, termenul de depunere a recursului începe să curgă din data aplicării sancțiunii în condițiile art.451^3 alin.(1) Cod contravențional.

Mai mult, se atestă că, în conținutul recursului nu sunt oferite instanței explicații temeinice și convingătoare, precum și n-au fost prezentate probe, din care ar rezulta că întârzierea declarării recursului este motivată și, în așa mod, nu este demonstrată imposibilitatea de a declara recursul în termenul prevăzut la articolul 451^3 alin. (1) din Codul contravențional, or, odată ce se constată că întârzierea termenului de declarare a recursului de către contravenient nu este determinată de motive întemeiate, rezultă că nu există temei de repunere în termen a contestației pentru a fi examinată în instanța de judecată.

În atare situație, instanța atestă că, recursul depus de Țapeș Artur este depusă peste termenul prevăzut de lege – situație juridică ce determină respingerea contestației propriu – zise, ca fiind depusă peste termenul de 15 zile prevăzut la articolul 451^3 alin. (1) din Codul contravențional.

Importanța soluționării chestiunii cu privire la termenul procedural în procesul de judecată derivă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În Hotărârile

Popov vs Moldova din 06.02.2005 § 53; Melnic vs Moldova din 14.11.2006 § 40,41; Ciachir vs Moldova din 15.01.2008 § 45, fiind constată o violare a articolului 6 §1 din Convenție, Înalta Curte de la Strasbourg conchide că „... prin neaducerea vreo unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părţi a unui act procedural, instanţele judecătoreşti au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil”.

Totodată, se remarcă și faptul că art. 6 §1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului obligă instanţele judecătoreşti să-şi motiveze hotărârile lor. În cauza Ruiz Torija versus Spania, (hotărâre din 9 decembrie 1994), Curtea a constatat că omisiunea instanţelor judecătoreşti de a motiva refuzul de a accepta o obiecţie potrivit căreia acţiunea era tardivă, a constituit o violare a acestei prevederi. Unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul securităţii raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanţele de judecată dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

În această ordine de idei, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, instanța de judecată conchide că, petiționarul a contestat decizia agentului constatator cu omiterea termenului de 15 zile din momentul aplicării sancțiunii, astfel încât, instanța va respinge recursul declarat de Țapeș Artur împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatărilor personale a agentului constatator seria/nr. **********din *****, emisă de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, Cepurenco Valentin, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, ca fiind depus în afara termenului de 15 zile prevăzut la art. 451^3 alin. (1) din Codul contravenţional.

Totodată, având în vedere faptul că, recursul declarat de Țapeș Artur este unul tardiv, instanța nu se va mai expune asupra celorlalte motive invocate de autorul contestației.

Pentru aceste motive și în circumstanțele expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 451^1 -451^4 și art. 460–462 din Codul contravenţional, instanța de judecată –

H o t ă r ă ș t e:

Se respinge contestația depusă de Țapeș Artur, împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatărilor personale a agentului constatator seria/nr. **********din *****, emisă de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției, Cepurenco Valentin, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, **ca fiind tardivă.**

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel *****în termen de 15 de zile, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul *****).

Președintele ședinței,
Judecător **Ion Dadu**